

לקריאת הגרסה האנגלית המלאה: 10.1787/9789264273528-en

השקעה באקלים, השקעה בצמיחה

תקציר בעברית

השגת נתיב צמיחה יהיה גמיש, כולל ובר קיימא היא אחת מעדיפויות המדיניות העיקריות של זמננו. ממשלות ברחבי העולם מתמודדות עם שלושה ציוויים: המרצת הצמיחה מחדש תוך שיפור הפרנסה והתמודדות דחופה עם שינויי האקלים, בהתאם ליעדים שנקבעו במסגרת הסכם פריז. דוח זה טוען כי כדי לדחוף את הצמיחה הכלכלית, לשפר את הפרודוקטיביות ולצמצם את האי-שוויונים, לא חייבים בהכרח לנעול את העולם בעתיד שיאופיין בפליטות גבוהות. איכות הצמיחה היא החשובה.

בעזרת קווי מדיניות ותמריצים נכונים - בעיקר רפורמה פיסקלית ומבנית חזקה בשילוב מדיניות אקלים קוהרנטית - ממשלות יכולות להפיק צמיחה שתפחית משמעותית את סיכוני שינויי האקלים, ובמקביל גם תספק תועלות כלכליות, תעסוקתיות ובריאותיות בטווח הקצר. חבילת מדיניות תואמת אקלים שכזו יכולה להגדיל את התמ"ג בטווח הארוך עד כדי 2.8% בממוצע ברחבי מדינות ה-G20 ב-2050 בהשוואה להמשך אימוץ קווי המדיניות הקיימים. אם נלקחות בחשבון גם ההשפעות החיוביות של מניעת נזק אקלימי, ההשפעה נטו של התמ"ג ב-2050 עולה לכמעט 5% ברחבי המשקים המפותחים והמתעוררים של מדינות ה-G20.

השקעה בתשתיות מודרניות, חכמות ונקיות בעשור הקרוב היא גורם מכריע לצמיחה כלכלית בת קיימא, במיוחד היות שככלל, התשתיות סבלו מתת-השקעה כרונית עוד לפני המשבר הכלכלי. לפי הדוח, ההערכה היא כי בין השנים 2016 - 2030 נדרשת מידי שנה בממוצע השקעה של 6.3 טריליון דולר כדי לתת מענה לצורכי הפיתוח הגלובליים. תוספת של 0.6 טריליון דולר מידי שנה, במהלך אותה תקופה, יהפכו את ההשקעות האלה תואמות לאקלים. זו תוספת קטנה יחסית בהתחשב ברווחים שיתקבלו בטווח הקצר והארוך במונחים של צמיחה, פרודוקטיביות ורווחה. סביר להניח שעלות ההשקעה הנוספת תקוזז במשך הזמן על ידי חיסכון בדלק הנובע מטכנולוגיות פליטה נמוכה ותשתיות.

יתרה מכך, הסביבה הפיסקלית העדכנית מספקת חלון הזדמנויות לנקיטת פעולה עכשיו. שערי ריבית נמוכים הגדילו את המרחב הפיסקלי בארצות רבות, ובמקומות שבהם המרחב הפיסקלי קטן יותר, ישנן הזדמנויות ליעל את תמהיל המסים וההוצאות כדי להתאים צמיחה כלכלית חזקה יותר עם פיתוח כוללני וגמיש המאופיין ברמות פליטה נמוכות. מדיניות אקלים, פיסקליות והשקעה מתואמות ימקסמו עוד יותר את ההשפעה של ההוצאה הציבורית כדי למנף השקעה פרטית.

תחום הפיננסים יהיה גורם מפתח: יש לגייס הון ממקורות ציבוריים ופרטיים כאחד, בתמיכה של מגוון מכשירים פיננסיים שמכוונים לתשתיות גמישות, מותאמות לאקלים ובעלות רמות פליטה נמוכות. מוסדות פיננסיים ציבוריים צריכים להיות מוכנים למעבר, ואילו המערכת הפיננסית עצמה צריכה לנקוט צעדים גדולים יותר כדי להעריך ולשלב כראוי את הסיכונים הקשורים לאקלים. בנקים לפיתוח ומוסדות פיננסיים - רב-צדדיים, דו-צדדיים ולאומיים - ממלאים תפקיד קריטי גם כאן, לא רק על ידי שימוש במאזנים שלהם כדי להגדיל את המקורות הקיימים, אלא גם בפיתוח פיננסיים ירוקים במדינות השותפות, ובכלל זה באמצעות מדיניות ותמיכה בבניית יכולת.

חשוב מאד להבין כראוי את מדיניות האקלים הבסיסיות על מנת להתאים את התמריצים. יש להאיץ את הרפורמה של סובסידיות לא יעילות לדלק פוסילי ולהרחיב את בסיס התמחור של הפחם, תוך התמקדות במעקב אחר ההשפעה ושיתוף לקחי מדיניות. שימוש רב יותר ברכש הציבורי כדי להשקיע בתשתיות המאופיינות שבמרות פליטה נמוכות יכול לעודד חשדנות של המודל התעשייתי והעסקי על ידי יצירת שווקים מובילים.

בה בעת, עלינו להבין שצמיחה בת קיימא פירושה גם צמיחה כוללת. מדיניות אקלים והשקעה קוהרנטיות, מסגרות מדיניות פיסקליות ומבניות ורפורמות צריכות לעבוד ביחד כדי להקל את מעברם של עסקים ומשקי בית חשופים, במיוחד

באזורים ובקהילות פגיעים. תכנון מוקדם של המעבר הוא חיוני אם חברות רוצות להימנע מהיווצרות מצב של מנכסים נטושים בתעשיות שמאופיינות בשימוש אינטנסיבי בדלק פוסילי ושל קהילות נטושות לצידם.

אם נסתכל מעבר להפקה ולשימוש באנרגיה, פיתוחים בחקלאות, ביערנות ובסקטורים אחרים שעושים שימוש בקרקעות יאפשרו להגביר את קצב השינוי הנחוץ במקומות אחרים במשק. במידת האפשר, יש להגן על מלאי הפחם הקיימים ביערות הטרופיים ובמערכות אקולוגיות אחרות ולשפר את יכולתם לפעול כאגני פחם. יש לחזק משמעותית את המחקר והפיתוח. לשם כך יש להציג במהירות ולהפיץ פריצות דרך טכנולוגיות שיצמצמו ויפחיתו את פליטות גזי החממה מאנרגיה, תעשייה ותחבורה, וישפרו את היבולים החקלאיים ואת עמידות היבולים. זאת ועוד, היכולת לפרוש "פליטות שלילית" לגודל עודנה גורם עיקרי לאי ודאות, למרות היותה מאפיין חשוב של מרבית התרחישים שעולים בקנה אחד עם היעדים שנקבעו במסגרת הסכם פריז.

לבסוף, שיתוף פעולה בינלאומי חשוב מאד לניהול סיכוני האקלים. תרומותיהם העדכניות של המדינות להפחתת פליטות לאחר 2020 אינן עולות בקנה אחד עם יעדי הטמפרטורה שנקבעו בפריז, ויש להגדיל אותן במהירות. תמיכה בפעולה במדינות המתפתחות תהיה חשובה, לא רק למיתון אלא גם לשיפור עמידותן ויכולת ההסתגלות של מדינות שמתמודדות עם אתגרי האקלים הגדולים ביותר. גם אם נשיג את יעד הטמפרטורה שנקבע בפריז, השפעות האקלים יגדלו. לאור הסיכונים האלה, כדי להגביר את האיתנות, נדרשת לנו קבלת החלטות גמישה עם מבט אל העתיד. ניהול קשרי התלות ההדדיים בין יעדי האקלים, בטיחות המזון ויעדי המגוון הביולוגי יהיו קריטיים להשגת יעדי הפיתוח בר הקיימא והצמיחה האיתנה בטווח הארוך.

© OECD

תקציר זה אינו מהווה תרגום רשמי של ה-OECD.

שעתוק תקציר זה מותר בכפוף לאזכור זכות היוצרים של ה-OECD וכותרת הפרסום המקורי.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2017), *Investing in Climate, Investing in Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264273528-en